

[Tove Nielsen.]

det er prisen værd. Er sigtet en statsdirigeret ideologisk vejledning, den, man satser så stærkt på ifølge bemærkningerne, ja, så skal man ikke regne med vor støtte. Men vi vil gerne medvirke i udvalget til at kulegrave disse problemer.

Ole Vig Jensen: Vi er vel med dette lovforslag i den paradoksale situation, at det på den ene side er et forslag, som vi i det sidste par år med forventning har set hen til, fordi der er et aktuelt og latent behov for en koordinering af den virksomhed, som lovforslaget omfatter, men på den anden side er der ikke tvivl om, at lovforslagets største fortjenester først og fremmest vil komme til at høre fremtiden til.

Udformningen af selve lovforslaget og de intentioner, der ligger bag, eller jeg skal måske sige kan ligge bag, kan jeg i det store og hele tilslutte mig. Når jeg siger de intentioner, der kan ligge bag, er det, fordi der tilsyneladende ikke er ganske overensstemmelse imellem lovteksten og bemærkningerne til lovforslaget. Jeg synes, at ministeren i lovteksten har haft held med at fastslå, at landscentralen og amtscentralerne skal være til rådighed for alle former for undervisning. Det er jeg meget tilfreds med at kunne konstatere, og jeg er heller ikke i tvivl om, at det er ministerens hensigt, at det i praksis skal fungere sådan. Når jeg imidlertid har hæftet mig ved en forskellighed i lovtekst og bemærkninger, er det, fordi der i bemærkningerne er en tendens til at indsnævre opfattelsen af centralens eller centralernes brede virkefelt, det, som er det helt afgørende i dette lovforslag. Jeg formoder, det kan skyldes, at lovforslaget tilsyneladende alene bygger på betænkning nr. 577 og 621, som jo først og fremmest er udarbejdet ud fra folkeskolens behov og som sådan i øvrigt er et par udmærkede betænkninger, ikke mindst den sidste.

Men i virkeligheden er der jo foregået en langt mere omfattende forberedelse, end betænkning 577 og 621 har lagt op til. Jeg tænker på, at undervisningsministeriet har afholdt en række konferencer om formidling af undervisningsmidler, ikke blot inden for folkeskolen, men også i forhold til andre uddannelsesområder og herunder navnlig til fritidsundervisningen, også i forhold til ra-

dio og tv. Der ligger fra disse konferencer et ganske fyldigt materiale, og jeg er også bekendt med, at der for fritidsundervisningen ligger et særligt notat til ministeren om fritidsundervisnings behov på dette område. Jeg synes nok, det på den ene side kunne have været ønskeligt, at det allerede nu havde været med som grundlag for forslaget, men kan på den anden side sige, at det kan nå at indgå som materiale i det, udvalget skal arbejde videre med, og det synes jeg vil være ønskeligt og også heldigt, tror jeg, for lovforslagets endelige udformning.

Om brugerkrædsens omfang siger ministeren, at landscentralens arbejdsresultater skal være offentlig tilgængelige, og heri ligger jo, at de ikke mindst kan bruges selvfølgelig af alle tænkelige former for undervisningsvirksomhed, men at de også skal kunne bruges af erhvervslivets betydelige interne uddannelsesvirksomhed, som jo i dag accelererer stærkt.

Det er naturligvis en rigtig betragtning, men hvis der omkring landscentralens virke kunne etableres et samarbejde om udveksling af erfaringer fra de uddannelser, som det private erhvervsliv arrangerer, så tror jeg, vi vil være på vej ind i en heldig udvikling. Hidtil har vi ønsket en klar adskillelse af offentlig og privat undervisningsvirksomhed. Jeg tror i virkeligheden, tiden er inde til at indlede et samarbejde. Der vil givetvis være mange penge at spare, hvis et sådant samarbejde kan udvikles fornuftigt, og jeg tænker for at illustrere det på, at der i hvert fald er et par steder, som er mange bekendt, nemlig Scanticon i Århus og tandlægehøjskolen i Århus, hvor der foregår et fremragende stykke arbejde, som sikkert koster store investeringer, og som det ville være rimeligt vi kunne drage nytte af også i den offentlige undervisningsvirksomhed. Derfor tror jeg, vi skal forsøge at knæsette det princip, at vi nu går ind i et samarbejde på hele uddannelsesområdet. Med de sparsomme ressourcer, vi i øvrigt har til rådighed — og det mindes vi jo stærkt om i disse dage — tror jeg, det vil være et rigtigt skridt at tage.

Der er både til amtscentralerne og til landscentralen knyttet konsulentvirksomhed. Det er en helt selvfølgelig ting, fordi det jo er en informativ og rådgivende virksomhed, der ikke mindst er knyttet til cen-